

ham en Srettesættelse; i saa Fald skulde jeg finde det naturligt, at der gives ham Ret til at sige: Heller end at underkaste mig denne Srettesættelse, ønsker jeg mit Forhold undersøgt ved Forhør og paakjendt ved Krigsretsdom. Naar det skulde forstaas saaledes, som det maas forstaas efter Ændringsforslagets Affattelse, og saaledes som Paragrafen vil komme til at se ud, naar det bliver vedtaget, saa vil man give den Srettesættelses-Adgang til paa en Maade at modificere Srettesættelsen ved at forlange Sagen afgjort ved Dom, og det er Noget, som ikke er tilstedeligt. Jeg beder derfor Udvalget om at tage dette Spørgsmaal nærmere under Betragtning og Overveielse. Hvad isørigt Srettesættelsens Form og Virkning angaar, da vilde de fornødne Bestemmelser i saa Henseende vel være paa deres rette Plads i den kongelige Anordning om Udøvelsen af den disciplinære Myndighed, som nødvendigvis maas udstedes samtidig med, at denne Straffelov træder i Kraft. — Ændringsforslaget under Nr. 142 gaar jo ud paa at udelade et Tillæg til et tidligere Lovforslag, som er kommet ind, i Fald jeg ikke hukker feil, efter dette Things eget Ønske, og det kan jeg ikke have Noget imod; jeg tiltræder det altsaa. — Vi have endelig til denne Paragraf Ændringsforslaget under Nr. 143, der gaar ud paa, at det fjerde Stykke i § 197 forandres, saa at dets andet Punktum kommer til at lyde saaledes: „Heller ikke kan han fordrø Sagen henviset til Retten, naar Straffen uden Dom overhoved kun er simpel Srettesættelse.“ Dette Ændringsforslag vil jeg være nødsaget til, da det i alle Henseender er upraktisk og urigtigt, bestemt at modsætte mig, da det sandsynligvis vil medføre en hel Del Krigsretters Nedsættelse, og da det er lidet ønskeligt, at der overhoved skulde gives Ret til mod disse mindre Disciplinarmidlers Anvendelse at reise en saadan Indvending. Jeg haaber, at den Anskuelse, der udtales ved Ændringsforslaget, ikke vil kunne finde Medhold her i Thinget. Naar det ærede Medlem særlig henledede Opmærksomheden paa den Maade, hvorpaa flere af disse lettere Disciplinarmidler blive anvendte, og paa, at det netop var af den Grund, man kunde ønske dem undtagne fra den i Lovforslaget gjorte Bestemmelse, og ved den samme Leilighed særlig henledede Krigsministerens Opmærksomhed derpaa, er det jo en Udtalelse, af hvilken der ogsaa er fremkommet lignende ved de tidligere Behandlinger af dette Lovforslag, og jeg tror ogsaa, at jeg har udtalt mig om dem. Misbrug er det jo umuligt at forhindre, saa længe vi have med Mennesker at gjøre, men at Misbrug ikke alene, naar der klages derover, ville blive straffede, men at der ogsaa i den danske Hær søres Tilfyn med, at Misbrug ikke finde Sted, finder jeg det ikke nødvendigt at dvæle videre ved. Ændringsforslaget under Nr. 147 til § 198 kan jeg tiltræde. Det er en heldigere og rigtigere Affattelse af Paragrafen end den

foreslaaede. — Vi have endelig et Ændringsforslag under Nr. 148 af et æret Mindretal. Det ærede Mindretal har ikke motiveret det, muligvis har jeg ved at begjære Ordet, affaaeret det ærede Medlem fra at udtale sig derom og begrundede det, men jeg skal kun sige, at da jeg henvendte mig til Thingets høitærede Formand for at begjære Ordet, var der ikke flere Talere indtegnede. Jeg kan og bør vel gjøre Ændringsforslaget til Dmtale, som jeg for Resten kan gjøre helt kort. Hvis det ærede Medlems Ændringsforslag blev vedtaget, vilde Følgen deraf blive, at Loven kun kom til at gjælde for Hæren, og at altsaa den nuværende Straffelovgivning for Søværnet bliver staaende i Kraft. Vedtagelsen af dette Ændringsforslag vilde jo ganske vist føre til gennemgribende Forandringer i hele Lovforslagets Redaktion, men det har jo det ærede Mindretal bebudet at ville foretage. Jeg tillader mig at gjøre ham opmærksom paa, at et lignende Arbejde engang tidligere er foretaget i Krigs- og Marine-ministeriet, og at det ikke har været ganske ubetydeligt. Jeg behøver ikke at sige, at Lampestraffen ved Ændringsforslaget vilde blive opretholdt som ordinær Straffemiddel for Flaaden, hvilket jeg ikke kan gaa med til, og her er jeg saa heldig at kunne paaberaabe mig Samstemning ikke alene med dette Thing, men ogsaa med den anden Del af Representationen, som i Maret 1871 kun bevilgede Lampestraffens Anvendelse som extraordinært Straffemiddel paa Logt og kun, naar de ordinære Straffe ikke lode sig eyelvere ombord. Jeg tror ogsaa, at det ærede Mindretal vistnok er gaaet en hel Del videre ved dette Ændringsforslag, end det ærede Mindretal har tilsiget. Jeg tror, jeg er berettiget til at nære denne Formodning, naar jeg ser hen til det ærede Mindretals Udtalelser i Betænkningen, hvor det ærede Mindretal dog erkjendte, at det neppe var nødvendigt at bibeholde Lampestraffen ved Bærstet og i Kasernen. Jeg veed ikke, hvorledes det ærede Mindretal betragter Logis-slibet, det er ikke nævnt i Motiverne. Det maas dog nærmest betragtes som en Kaserne, uagtet det er et Skib; men muligvis har det ærede Mindretal ment, at da Manskabet fra Logis-slibet jo for Størstedelen senere under Uddannelsen gaar over i Orlogs-skibe, hvor det skal være Lampestraffen underkastet, kunde det være ganske hensigtsmæssigt at begynde Opdragelsen i Logis-slibet.

Formanden (Kraabe): Jeg tør maaske alt indsfyde den Bemærkning, som jeg ellers vilde have fremsat ved Afstemningen, at der allerede under de foregaaende Afsnit er vedtaget forskellige Paragrafer, med hvilke det sidste Ændringsforslag paa Listen ikke let lader sig forene, og at jeg derfor, naar vi kommer til Afstemning, vil betragte det som bortfaldet.